

[Hedelund.]

Naar man i § 3 indsætter Bestemmelse om, at der skal opsættes Tavler og Indretninger til Angivelse af Færdselsforhold, gaar jeg ud fra, at den højtærede Minister er ganske enig med mig i, at disse Tavler maa være ensartede, og jeg vilde gerne, om man i Udvalget kunde faa Lejlighed til ogsaa at tage Stilling til disse Tavler. Jeg vil gerne spørge Ministeren, om der er Tale om at indføre nye Tavler og gaa bort fra dem, man har. I denne Forbindelse vil jeg ogsaa gerne sige, at jeg vilde sætte Pris paa, om der kom mere System i de Hastighedsbestemmelser, der bliver opsat paa disse Tavler. Enkelte Steder fastsætter man Hastigheden alt for lavt, andre Steder sætter man den for højt; jeg tror, det vilde være heldigt, om man ogsaa her kunde komme ind paa mere ensartede Forhold.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Reklametavler vil jeg gerne gøre nogle meget skarpe Bemærkninger. Jeg finder det ganske meningsløst, at man skal have Lov til at opstille den Række af Reklametavler, der nu opstilles langs med Landevejene, og i Særdeleshed med disse selvløsende Kugler. Det er givet, at disse Reklametavler er en Fare for Færdselssikkerheden, fordi de i mange Tilfælde virker i høj Grad desorienterende. Og jeg vil for mit Vedkommende meget gerne være med til at gaa endnu videre, end den højtærede Minister har gjort i § 3, Stk. 2. Jeg kan tænke mig, at naar der er indsat den Bestemmelse, at Tavlerne skal fjernes inden et Aar fra Lovens Ikrafttrædelsesdag, er det, fordi den højtærede Minister har villet vise et vist Hensyn overfor de Reklamefirmaer, som har tegnet disse forskellige Reklamer, der sættes op langs med Vejene; men naar der staar i Stk. 3, at Politiet kan forlange Tavler og andre Indretninger, der er anbragt ved Vejene, fjernet, vil jeg meget henstille til den højtærede Minister, at Ordet „kan“ erstattes med Ordet „skal“.

§ 4 kan jeg yde min Tilslutning. Jeg mener, det er et Fremskridt, naar man i Stk. 2 har villet gaa med til at anerkende et Mærke, som døde og blinde eller daarligt seende kan hæfte paa sig, saaledes at de vejfarende kan blive opmærksomme paa, at de overfor disse Personer skal tage særligt Hensyn. Det betragter jeg som et Fremskridt.

Naar der i Bestemmelserne for Fodgængere staar, at Fodgængere ikke maa færdes langs ad Kørebanen, saa viser det sig netop her, at det er rigtigt, at vi har faaet en Adskillelse mellem de to Begreber „Køre-

bane“ og „Færdselsbane“, og jeg er enig i, at man her siger „langs ad Kørebanen“, idet man derved har holdt selve Færdselsbanen aaben for Fodgængerne. Men jeg vil gerne spørge den højtærede Minister: naar der i § 7, Stk. 2, staar, at sluttede Optog skal holde sig paa Kørebanen i dennes højre Halvdel, vilde det saa ikke være rigtigere dér i Stedet for „Kørebanen“ at sige „Færdselsbanen“? Jeg tror, det vilde klare Forholdet noget bedre.

I § 8 staar der, at paa Gader og Veje med ensrettet Færdsel er det tilladt at benytte venstre Side af Gaden eller Vejen. Jeg er bange for, at Indsættelse af en saadan Bestemmelse i Loven vil virke noget desorienterende, og mon man ikke kunde tage den ud og fastholde den skarpe, bestemte Regel, at Færdselen skal foregaa i den højre Side?

Jeg kan fuldstændig tiltræde § 9, Stk. 1, og jeg er meget tilfreds med Bestemmelsen i Stk. 2, at Vendinger skal ske til venstre, og at Vending og Baglænskørsel kun maa ske, naar det ikke er til Ulempe for den øvrige Færdsel, og under Iagttagelse af særlig Forsigtighed. Der er ikke Tvivl om, at der netop paa dette Omraade begaas og er blevet begaaet adskillige Synder.

Af Bemærkningerne til § 10 ser jeg, at Udvalget ikke har taget Stilling til Spørgsmaalet om Midtlinien af Vejen, altsaa om Vejens Midtlinie er Midtlinien af Færdselsbanen eller af Kørebanen, Jeg ved ikke, hvor meget Betydning dette Spørgsmaal har, men jeg er i alt Fald vidende om, at der en Gang har været en Proces, hvor netop Spørgsmaalet om Midtlinien spillede en ikke ubetydelig Rolle. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister er bekendt med dette Forhold; ellers kan vi komme ind paa en Drøftelse af det under Udvalgsforhandlingerne.

En af de allervigtigste Bestemmelser er Stk. 1 i § 10: Naar kørende møder hinanden, skal de begge holde saa langt til højre, at der er rigelig Plads mellem Køretøjerne. Det er en Bestemmelse, der skal indskærpes meget stærkt og kraftigt, for der er endnu en hel Del kørende, ikke mindst motorkørende, der har Lyst til altid at holde sig saa nær Midten som muligt og meget nødtigt vil vige ud. Jeg er overordentlig tilfreds med, at Ministeren saa skarpt har understreget denne Regel.

Det samme kan jeg sige om Bestemmelserne i § 10, Stk. 2, om den særlige Forsigtighed, der skal udvises i uoverskuelige Kurver eller ved uoverskuelige Bakketoppe.